

O P E N B A R E B I J E E N K O M S T

A N T W E R P E N 2 1 A P R I L 1 9 7 0

DE NIEUWE ORDE.

De bestaande Orde kunt U op het ogenblik het best beschouwen als iets wat eigenlijk niet meer bestaat. Er is nog wel een uiterlijkheid, het is een pak met een of andere zoetheid misschien erin, die is er ééns geweest nu is er niets meer, alleen het pak staat er nog. De oorzaak, die is begrijpelijk. Er is een wereldoorlog geweest, die werldoorlog die heeft de mensen eigenlijk losgescheurd uit allerhand oude ideeën en zekerheden. Daarna is er een tijd geweest dat de mensen het moeilijk hadden, dat ze moesten vechten. En langzaam maar zeker ontstonden steeds grotere zekerheden, een zeker bestaan een andere maatschappij. Maar ja, die maatschappij geeft veel minder zorgen, veel minder direkte persoonlijke aansprakelijkheden en daardoor veel meer gelegenheid eigenlijk om te letten op de dingen waar je vroeger geen tijd voor had. En zo ontstaat een zekere reeks van nieuwe denkwijzen die voor de meeste mensen, omdat ze aan de uiterlijkheden hangen, eigenlijk niet helemaal aanvaardbaar zijn. Nu is dat op zichzelf geen wonder. We hebben altijd in de wereld gezien wanneer er een vergroting van bevolkingsaantal ontstond, in de tijd van Rome bv. zie je dat aardig, dan ontstaat een soort van explosie, de maatschappij verandert haar waarde. Wanneer er een grotere welvaart komt, zoals in de tijd dat de steden groot werden, dan zien we ook weer een gedragsverandering die resulteert in een verandering van de maatschappelijke verhoudingen. Maar dat is natuurlijk maar het begin. Want het gedrag van de mens wordt gemotiveerd door zijn denkbeelden. Hij kan wel een aantal akties instinkief volvoeren maar zodra wij spreken van wat wij noemen een maatschappelijk gedrag, of een maatschappelijk geheel, dan denkt die mens na. Hij gaat dus overwegen wat waar is of waar zou kunnen zijn, wat begeerlijk is en wat niet, en op grond daarvan bouwt hij zich een schema van een wereld. En die wereld is eigenlijk helemaal niet belangrijk als wereld, het gaat niet om het materiële resultaat, al wordt dat heel vaak wel zo gesteld, het gaat om een mentaliteitsverandering en daarmee een grote verandering van geestelijke mogelijkheden.

De geest is de essentie van de mens. Achter die essentie van de mens schuilt de universele kracht, primaire kracht of oerkracht. Die geest heeft een besef, dat besef krijgt hij doordat hij levend uit die primaire kracht zichzelf steeds beter leert omschrijven, en daarvoor heeft hij het lichaam nodig. Maar als hij eenmaal een vormbegrip heeft dan heeft hij behoefte aan beleving. En nu treedt er iets eigenaardigs op, en dat hebben we nodig in dit verband naar ik meen. U weet waarschijnlijk wat osmose is. Dat is een doordringingsproces waarbij je twee vloeistoffen bv. scheidt door een vlies maar deeltjes van die vloeistof door het vlies kunnen dringen en zich met elkaar kunnen vermengen. Nu is ons uiteindelijk doel waarschijnlijk het universele of eeuwige bestaansvorm. Daarbij kunnen geest en stof niet meer gescheiden worden, ze moeten elkaar als het ware doordringen. De geest moet de waarde van de stof in zich opnemen en de stof moet ahw. vergeestelijken. Dit osmotisch proces vindt plaats doordat de mens in staat is te willen ook als geest, en als U het goed nagaat is bij uw wil, niet uw begeren, maar bij uw werkelijke wilsdaden altijd weer het denkbeeld de achtergrond. Je zou kunnen zeggen de geestelijke faktor. Door te willen kun je in jezelf meer van de oerkracht concentreren dan normaal, of Goddelijke kracht of hoe je het noemen wilt, en je kunt deze in de wereld zenden, je projekteert ze door het vlies ahw. dat is dan je lichaam eigenlijk in dit geval naar de wereld toe, en de veranderingen

in de wereld, want daar ontstaat ~~pressie~~, die resulteren in een terugslag een sterker doordringen van de wereld naar U toe, ook geestelijk. Er ontstaat dus een heviger wisselwerking tussen de wereld, de maatschappij, de materie en de geest, het werkelijke besef heeft achtergrond, bij de mens.

Wanneer we nu een wereld zien waarin zo langzaam maar zeker zich een werkelijke nieuwe Orde aandient, dan is het wel duidelijk dat al die veranderingen die de mens aan het denken zetten hem er ook toe brengen om anders te willen, zijn bewustzijn eist van hem dat hij experimenteert met het leven. Nou is dat experiment niet altijd geslaagd, dat ben ik met U eens, maar in dit experimenteren moet hij een doel vinden. Op het ogenblik dat hij geen doel vindt, is het leven waardeloos, nutteloos. Vindt hij dat doel wel dan zal hij, of hij dit nu weet of niet, een steeds sterkere wisselwerking tussen de geest de abstraktere wereld, van menselijk standpunt uit, en de reële wereld tot standbrengen. Dat betekent dat in een tijd als deze waarin vele nieuwe denkbeelden beproefd worden, sommigen geslaagd anderen minder geslaagd er steeds grotere impulsen in de richting van de geest ook gaan. En hoe meer de mensen proberen dus om iets te bereiken op aarde, waarbij het eigenlijk nog niet eens belangrijk is wat precies hoe sterker het antwoord zal zijn dat ze da r op vinden in hun eigen wereld. En daar begint eigenlijk het hele verhaal.

Uw wereld heeft vele normen gekend die op het ogenblik eigenlijk achterhaald zijn. Neem maar een van de meest opvallende normen het Christendom. Het Christendom is langzaam maar zeker uitgegroeid tot een soort vereniging, een organisatie. En die organisatie is in de plaats gekomen van een daadwerkelijke beleving een persoonlijk Christelijke wilswaard. Het resultaat is dat nu men gaat denken, men teruggrijpt naar het vermogen dat men zelf heeft om, uitgaande van dit Christusbesef en al wat erbij hoort, zijn eigen kracht in de wereld te prijekteren zichzelf ahw. aan die wereld te schenken. Het is dan ook duidelijk dat het antwoord dat die wereld daarop geeft niet in overeenstemming is met de structuur van een kerk bv. en nu moet U niet denken dat Rome de enige instelling is die erg dogmatisch en behoudend en vooral organisatorisch heel sterk gebonden is. Dat geldt voor verschillende vormen van reformatie. Die kerken hebben dan misschien een synode, maar die synode dikteert ook wat de mensen moeten geloven en hoe ze moeten doen. En dan kunt U gaan kijken bij de heiligen der laatste dagen, dan vindt U weer precies hetzelfde, bij Jehova's getuigen of waar U maar wilt. De mens van vandaag zegt ja maar het gaat mij niet om het behoren bij de organisatie, het gaat mij om het beleven van Christus of van God. Ik vind dit niet in die kerk zoals ze nu bestaat en dan is zijn logische konklusie: dan is die kerk er dus niet helemaal in Orde, die moet veranderen en dan krijgen we te maken met de strijd tussen Orthodoxe en Progressieven zoals die kerkelijk plaats vindt.

Het lijkt misschien allemaal een beetje jammer dat de oude tradities zo worden aangetast, maar aan de andere kant wordt ook de mens, die Orthodox is, juist hierdoor gedwongen om na te denken. Ook hij moet eindelijk zijn standpunt verdedigen. Hij staat niet zo zeker meer, hij moet werken met zichzelf en zelfs wanneer hij het oude wil behouden zal hij moeten komen tot een wilswaard tot een wisselwerking met zijn wereld, en hij uit die wereld veel dingen terugkrijgen of hij ze prettig vindt of niet. Zo ontstaat dus een versnelde bewustwording. In de maatschappij is het al net zo, je kunt in die maatschappij gaan kiezen tussen regenten, of dat nu koningen zijn, ministers of zakenlieden, dat maakt geen verschil. Wij hebben een heersende klasse die bepaalt die reguleert en we hebben daarnaast de gehoorzamende klasse degenen die zich laten leiden. Maar ook hier den-

ken de mensen zelf. En ze gaan zich afvragen waarom zus en niet zo waarom geeft men deze mensen wel voorrechten en ons niet, of omgekeerd en dat komt gelukkig ook al voor. Waarom mogen wij dit wel en waarom mag een ander dit niet? En dit betekent ook weer dat in die maatschappij hetzelfde proces zich afspeelt. Het gaat niet in de eerste plaats om de vormverandering het gaat in de eerste plaats eigenlijk om een mentaliteitsverandering het gaat om een belangrijke verandering. We kennen daarnaast wat men noemt reform, bv. op het gebied van de sexualiteit. Dit zijn van die dingen waar men in deze dagen meestal het meeste mee worstelt, dat is iets zeer persoonlijks, dat gaat iedereen direkt aan, daar kun je je niet helemaal aan onttrekken. Ja ook daar is men zich dus af gaan vragen of al die regeltjes, die er bestonden in het verleden, en al die heerlijke voorschriften en die gerichtheid of die wel juist is, het heeft geleid tot een zekere amoraliiteit volgens de heersende normen. De mensen denken en leven anders Alweer is dit gedrag niet zo erg belangrijk. Belangrijk is dat de mensen, die kiezen voor een andere vorm van leven op dit terrein, dat bewust doen, dat ze er iets mee willen bereiken dat ze dus hun relatie met die wereld bewust ahw. een andere basis geven, want daardoor krijgen ze uit die wereld andere mogelijkheden en reacties terug. Het besef groeit, de geest krijgt een besef dat niet meer het "ik" omvat maar dat gebaseerd is op de relaties die dat ik heeft met het andere. Dat is allemaal misschien wat theoretisch.

U moet zich afvragen kan er dan een nieuwe Orde ontstaan in de zin van een ordening die wordt opgelegd? Dan is het antwoord neen, dat is onmogelijk, je kunt immers ook niet de mensen normaliseren en zeggen; Wij maken van jou arbeider, van die een tekenaar, van gene een technicus enz. Je kunt die mens niet bestemmen en je kunt ook niet zeggen: Jij zult zo denken en willen, jij zo. Dat groeit zelfs wanneer men zou komen tot de langzaam mogelijk wordende genetische manipulaties waarbij men dus wel zekere zineigenschappen bepaald voor het lichaam op kan treden, dan zal er nog altijd een verschil tussen de individuen blijven bestaan. De neiging tot normalisering is begrijpelijk. We leven in een technische wereld die wil een zo goed mogelijk produkt zo snel mogelijk afleveren en daarom moet het gestandariseerd zijn. Als de mensen ook gestandariseerd zijn, dan kun je ze behandelen als machines of produkten van machines, en dat is veel gemakkelijker. Maar het individualisme dwz. het persoonlijke in de mens kun je niet werkelijk onderdrukken. Dat gaat zelfs niet in China, niet in Rusland, niet in België. Het resultaat is dat er dus geen sprake kan zijn in een nieuwe Orde in de zin van een opgelegde ordening. Er kan alleen sprake zijn van een binnenuit ontstane reform, een verandering. Maar die verandering brengt samenwerking met zich mee. Wanneer ik mijn wezen projekteer, gedragen door een zekere Goddelijke kracht ahw. in de wereld en die wereld geeft mij antwoord dan is er niet maar alleen een antwoord, dan is er ook een relatie. Je begrijpt iets meer van dat andere. Het klinkt misschien gek, maar misschien heeft U wel eens een tijd een lievelingshond of kat gehad of ander beest en daar zoveel aandacht en genegenheid aan besteed of gekregen, dat U op een gegeven ogenblik aan de uitdrukking van het dier kon zien, nou is hij gelukkig nou niet. Nu wil hij dit, nu denkt hij zus, nu reageert hij zo. Teken en waar je normaal aan voorbij ziet. Er ontstond tussen U en het dier een rapport waarbij ook het dier op uw uitdrukkingen ging reageren. Als ik iets heb waar ik mijn wezen ahw. aan schenk, waar ik mijn aandacht volledig op concentreer, dan gaat dat voor mij een leven krijgen. Ik ga de dingen zien de details, die onbelangrijk waren vroeger voor mij. Het krijgt persoonlijkheid en in die persoonlijkheid die ik ontdek, ontstaat de mogelijkheid tot wat men noemt "ontmoeting". Je krijgt contact. Maar als je contact krijgt en je staat als mens alleen in de wereld,

ja dan zoek je ook naar uitbreiding van kontakten en dat is samenwerking? Een vrije samenwerking dus. Vrijheid is het hoogste goed wordt U geleerd. Daarom krijgt U ze ook niet. Maar werkelijke vrijheid is een onafhankelijkheid die je voor jezelf verwerft en die je ook in anderen erkent. Je kunt niet zeggen ik ben vrij en daarvoor moet een ander gebonden worden. U kunt alleen zeggen; ik zoek mijn vrijheid zo dat de ander eveneens vrij is. Erg lastig, zeker met die oude verpakking van de wereld wa r je nog mee zit, al die concepten van wat wel en niet moet. Maar goed. Stel dat je komt tot dat individualisme dan is dat niet alleen maar gebaseerd op materiële verhoudingen dan gaat er wel degelijk iets meer uit. Uw geest spreekt door middel van de stof ook met die ander, en de geest van die ander spreekt door middel van diens stof met U. Dit komt nu voor maar het is ahw. een toevalsprodukt van relaties die in de vorm ergens passen. En of dat nou een biechtvader met een biechteling is een man en een vrouw, een moeder met een kind, ze bestaat. Maar stel voor dat die relaties dus vrijkomen van een eerst erkende relatie, dan gaat er iets uit van geest tot geest. Als geest kan ik door mijn wil een ahw. groter deel van die Goddelijke kracht in mij gaan bevatten en ik kan die door de stof projekteren. Dat zou dus betekenen dat ik over een kracht beschik waarmee ik een medemens ahw. kan genzen. Waarbij ik een medemens zo intens kan begrijpen, dat ik voor die medemens meer kan doen meer kan betekenen. Het kan inhouden dat ik zoveel begrip krijg voor de substantie, die ik voor mij heb staan, materie, dat ik daardoor veranderingen tot stand breng, dat ik het wezen, de eigenschappen daarvan erken. Het lijkt op het ogenblik van voortdurend meer nadenken, dit worstelen met jezelf en de wereld om een contact te vinden, en dit willen contact hebben, vooral gezamenlijk, ook bepalen een ontwikkeling in uw wezen.

U weet allemaal dat een lichaam genetisch bepaald is, U weet ook dat het gebruik van die eigenschappen niet alleen afhangt van wat aanwezig is, maar van de vorming die ontstaat. Stel je voor dat er een aantal mensen zijn die dus in die vrijheid, maar ook de noodzaak zelf na te denken geschoold worden. Hoeveel groter zal hun contact met de wereld niet worden? Hoeveel persoonlijker zal hun inzet in die wereld zijn en hoeveel meer zal, naast begeerte, hun wil op de duur een belangrijke rol in hun leven gaan spelen. Dat betekent dat die geestelijke eigenschappen dan, ondanks de genetische kwaliteiten mede tot uiting gaan komen in de materie en op den duur waarschijnlijk ook de materie zullen veranderen en enigzins zullen vervormen. Als U naar de Zoo gaat moet U eens opletten doe die man, die altijd met de aen bezig is, zelfs soms enigzins simiaanse trekken begint te vertonen. Kijk eens werkelijk, je kunt de vaste oppassers die jarenlang werken met bepaalde dieren er uithalen, en dan weet U als U goed naar ze kijkt aan hun manier, aan hun bewegen, aan hun uitdrukking zelfs waar ze bij horen. Maar denkt U dan dat dat niet het geval zou zijn als die geest een relatie met de wereld schept? Het hoeft toch niet alleen een kwestie te zijn van imitatie, onbewuste imitatie, het kan wel degelijk een proces zijn van aanpassing van het lichaam aan een geestelijke waarde, en dan wordt dus nie nieuwe Orde langzaam maar zeker iets wat op begrip is gebaseerd.

In een wereld van begrip kunnen een hele hoop dingen, die vandaag aan de dag erg belangrijk lijken, geen rol meer spelen. Bezit bv. Bezit is datgene waaraan je je hecht omdat je niets anders hebt om je aan te hechten. Nu heb ik het niet over de eerste levensnoodzaak maar werkelijk bezit. Een bankrekening betekent vaak niets meer dan de illusie dat je geen gebrek zult lijden, en als het eenmaal zover is, ontdek je dat ze zowenig waard is geworden dat je er toch niet veel mee kunt doen. En die auto die je hebt kan natuurlijk

een instrument zijn dat je nodig hebt voor bereepsuitoefening, maar hoe vaak is het eigenlijk niet iets waar je mee wil laten zien wat je bent. Een prestigie objekt. Neem nu eens die noodzaak weg dan volstaat de mens dus met wat werkelijk noodzakelijk is om te leven. Maar daarvan is er meer dan voldoende op de wereld. Dan heeft hij niet meer de behoefte boven anderen uit testeken door zijn bezit, en dan zal hij ook niet proberen een kontakt met anderen voort te brengen door zijn bezittingen, wat ook heel vaak gebeurt. Bezit wordt dus veel minder belangrijk, maar als bezit minder belangrijk wordt dan valt daarmee de hele "werk opdat gij zult eten" theorie in puin. Vroeger had je mensen in de koloniën, tegenwoordig worden ze ook verwesterd en dan gaat dat misschien eruit, maar die redeneren zo: Ik leef, ik ben gelukkig, ik heb genoeg. Als ik twee dagen werk heb ik genoeg om een week te eten, waarom zou ik dan een week werken? Ik werk twee dagen en dan ga ik een week rusten. Een mentaliteit die in het noeste en ijverige westen altijd onbegrepen is gebleven, maar een mentaliteit die eigenlijk wel juist is. Het noodzakelijke moet gedaan worden, daar ontkom je niet aan, maar naast het noodzakelijke is er zoveel waarin je jezelf kunt zijn. En of dat nu kijken naar Wajang is, of sport bedrijven, of eenvoudig jagen, of alleen maar slapen inde zon en een beetje viool spelen, dat maakt toch geen verschil uit. Het gaat hier werkelijk om de vraag dus is dit "arbeid adelt" wel zo waar? Dan blijkt dat arbeid alleen dan adelt wanneer ze doelbewust wordt verricht en niet wordt beschouwd als een middel tot verwervingen die boven de eerste noodzaak uitgaat.

In de nieuwe Orde zal die arbeid dus veel minder belangrijk zijn en dat zal voor een hele hoop mensen een strop zijn. Nu de mensen die bezit erg hoog stellen of die hun eigen belangrijkheid menen te kunnen meten aan het aantal mensen dat ze kunnen dirigeren. Wanneer onze relatie, van mens tot mens, op een gegeven ogenblik zou kunnen worden gebaseerd eenvoudig op wederkerig begrip, dan hebben we veel minder wetten nodig. Wij hebben dus geen wetgevend lichaam met dwang en machtaparatuur nodig. Wij begrijpen elkaar zo wel en daardoor vallen veel misdaden weg. Het klinkt misschien erg krankzinnig maar als iemand nou werkelijk met alle geweld iets wilt hebben en je ziet hoe belangrijk dat voor hem is, hoeveel risico hij daarvoor neemt en je begrijpt hem dan geef je hem dat toch, zo belangrijk zijn die dingen niet. Maar daardoor valt voor de ander op de duur de drang weg om te nemen, de dief is geen dief meer. Begrijpt U? En dan is het precies hetzelfde, je kunt zeggen de vrouw van lichte zeden misschien een beroep, maar wanneer sexualiteit ergens iets wordt waarbij je zegt als het werkelijk nodig is ach, het is eigenlijk niet zo belangrijk, dan is daar geen behoefte meer voor maar dan is er ook niet meer de behoefte om elkaar te jagen die er vaak bestaat. Ik wil die man of die vrouw hebben. Je begrijpt elkaar, en als je elkaar voldoende begrijpt weet je wat je aan elkaar hebt. Er is geen behoefte om je illusies omtrent anderen na te jaren er is alleen maar de mogelijkheid om elkaar te kennen. In die nieuwe maatschappij vallen dus heel veel dingen weg, slechte toestanden, en aan de andere kant veel dingen die U op het ogenblik redelijk en behoorlijk acht. Die nieuwe Orde die zal meer en meer bepaald worden uit de aard der zaak door de geest. Niet dat geesten de aarde gaan regeren, maar wel de geest van de mens die een steeds grotere invloed krijgt op zijn gedrag. Het is misschien een kwestie van beheersing eigenlijk van de materie.

Ik geloof niet dat er hier iemand zit die in zijn hele leven geen dwaasheid heeft begaan. Vraagt U zich eens af waarom U het hebt gedaan? Dan blijkt heel vaak dat U dingen voor U zelf anders hebt willen zien of goed hebt gepraat, of op een of andere manier verdonkermaand hebt, maar dat U eigenlijk alleen werd gedreven door een behoefteelement.

Als dat wegvalt, het behoefteelement geen belangrijke rol meer speelt in het denken, dan gaat het denken verder en dan zegt op een gegeven ogenblik die behoefte bestaat wel, maar zij is niet urgent meer, zij kan de mens niet meer opzweepen tot het zien als buitengewoon belangrijk van noem maar op. Die nieuwe Orde dus brengt ons een steeds sterkere geestelijke invloed plus een steeds grotere beheersing die beheersing betekent dat wij redelijk handelen zolang dit noodzakelijk is, dat elke handeling overlegd en overwogen is, en dat wij wanneer wij aan de gevoelselementen, die blijven bestaan toegeven, wij dit doen omdat we dit bewust aanvaarden, niet omdat we ondanks onszelf daartoe gedreven worden. Dan heeft U een wereld waarin het ook veel minder belangrijk is of je behoort tot het ene land of het andere, waarbij huidskleur en ras eigenlijk veel minder belangrijk zijn dan de mogelijkheid om elkaar te begrijpen, aan te voelen, contact te hebben. Dan krijgen we te maken met een wereld waarin de telepatie steeds sterker wordt, maar ook met een wereld waarin de leugen steeds moeilijker wordt. Dus U begrijpt dat wij naar een wereld aan het toegroeien zijn, die in vele opzichten voor U verschrikkelijk lijkt, als U ze vergelijkt met wat hoort en wat theoretisch juist is in deze dagen. Maar die aan de andere kant een maximum geeft aan menselijke verantwoordelijkheid en daardoor aan menselijk vermogen tot geluk.

De mensen zijn voortdurend bezig met lijden. Het schijnt dat ze erdoor gebiologeerd worden. Wanneer U naar een TV programma kijkt dat gaat over gebeurtenissen in een of ander land, dan ziet U daar waarschijnlijk juist al de armen of U ziet de bloedige dingen, of U ziet alleen de mooie dingen maar U ziet de dingen niet zoals ze zijn, en altijd is er een zekere element van sensatie bij betrokken. Ze doen een beroep op gevoelens door het tonen van eenzijdigheid, het telt voor uw couranten, voor alles wat in de communicatie een rol speelt, enzijdigheid. Wanneer die eenzijdigheid wegvalt, wanneer ze niet meer mogelijk is, dan valt ook heel veel van de ellende, die je buiten je ziet, weg. Maar je zult ook je eigen ellende, ze blijft wel bestaan, maar je zult ze in haar juiste verhouding zien, je zult gaan begrijpen hoe groot of hoe klein ze is. En dan kan van groot belang zijn. Zoals vandaag aan de dag weten we dat heel veel mensen ziek zijn, eigenlijk omdat ze verkeerd denken? Het heeft een psychisch of mentale oorzaak. Je kunt die wegnemen natuurlijk, je kunt die wegnemen door een zekere invloed op die mens af te sturen, door met zo'n mens te praten misschien door psychoanalyse, door misschien behandeling met medicijnen plus psychologie. Maar wanneer het dan eindelijk zover is dat de mens weet hé mijn denken en de werkelijkheid lopen uiteen dan zegt hij automatisch zo is de werkelijkheid. Hij vlucht dus niet meer in een schijnwerkelijkheid van ellende omtrent eigen beleven, hij blijft zichzelf in relatie met die wereld zien, de ellende wordt daarom niet minder diep maar zij wordt draagbaar, je kunt haar aanvaarden omdat je ziet dat zij in die wereld op deze of gene wijze toch nog zin heeft. Je gaat begrijpen dat het brengen van offers helemaal niet betekent dat je iets opoffert, maar dat je gaat begrijpen dat wat eens offeren werd genoemd alleen maar de uitdrukking is van eigen verbondenheid met iets, je ziet de positieve kant. En zo'n Orde zal dus niet alleen geestelijk veel meer kennen, maar ze zal vooral meer geestelijk bewuster leven.

U hebt allemaal gehoord van de milieuvergiftiging van deze tijd. Nu kunnen we erover denken zoals we willen maar je kunt die wereld niet meer terug veranderen, naar wat ze volgens de mensen zou moeten zijn. Er is een temperatuurstijging van de wereldzeeën niet alleen van een riviertje heen van de wereldzeeën, en dat betekent een klimaatsverandering voor de gehele planeet, dat betekent

andere levenskondities niet alleen voor de mensen, maar ook voor de planten, de beesten, voor alles wat er is. Er is een verandering in de samenstelling van atmosfeer, en dan denken we niet alleen aan de koolstofdioxide die dus als een mantel erg belangrijk is bij de temperatuursverandering en daarmee klimaatverandering, maar we moeten daarbij ook denken aan al die giftige stoffen die dan toch maar vrij komen, ja mischien de radiatie van een of andere radioactiefprodukt. Nu kun je die wereld niet terugzetten. De mensheid heeft in nog geen 70 jaar meer aan die wereld veranderd als hij in 7.000 weer terug kan winnen. Je moet ermee leren leven, en stel nu voor dat je zover bent gekomen dat je begrijpt wat je wilt, dan ga je die wereld niet meer terugdwingen naar wat ze geweest is, want je voelt dat is onmogelijk, maar je voelt wel aan dat je met een kleine verandering in jezelf maar ook in die wereld heel vaak de omstandigheden die nu bestaan, geestelijke inhoud een nieuwe waarde kunt geven en nieuwe betekenis. Waarom zouden mensen en insecten en dieren als vijanden leven? Waarom is het niet mogelijk in een soort van symbiose, een soort samenwerking onderling afhankelijkheid te leven. Denk maar aan de bijen en de bloemen. Daar een symbiotisch aspect zonder het insect, kan de plant zich moeilijk voortplanten, en zonder de plant kan het insect moeilijk leven. Ik stel mij voor dat uiteindelijk de mens leert om deel te worden van zijn wereld, met al die veranderingen, juist omdat hij niet anders meer kan. Hij moet of ondergaan met zijn wereld of zichzelf aanpassen maar leren door zijn innerlijke kracht, door zijn wil, maar vooral door begrip voor die wereld, die die wereld aan te passen aan zijn wereldnoodzaak. En dan krijgen we dus een ordening, een maatschappij die ontstaat eigenlijk uit de natuur van de mens, de natuur van de wereld en het geestelijk besef plus de mentale uitdrukking ervan die voor de mens de betekenis daaraan geven. Dan kun je een versmelting krijgen. Het is leuk om te zeggen later zal nooit meer iemand arm zijn. Iemand is alleen arm wanneer hij meent dat hij te weinig heeft. En daarom zijn vaak de rijkste mensen de armsten op deze wereld.

Zo kunnen we een wereld zien ontstaan die een lange tijd het positieve van het leven waar maakt en wat nu gebeurt is het zoeken ernaar. Wanneer U mij zegt; praat over de nieuwe Orde dan kan ik alleen maar zeggen: Die nieuwe Orde ontstaat door het voortdurend beter bewust leven van de mens, het voortdurend bewuster en juistere concentreren van oerkracht of Goddelijke kracht in zichzelf, en het projekereren ervan in de wereld. De nevenverschijnselen daarvan zijn eigenlijk niet eens zo belangrijk. Er zijn mensen die dat proberen maar om te proberen dit tot stand te brengen moet je je ook onthechten van veel dingen, dat kan niet anders. Er zijn mensen die op dit moment denken dat ze het vinden met prikken, slikken of snuiven, mensen die met verdovende middelen dit contact vinden. Ze vinden het misschien ook voor een kort ogenblik, en ze zijn er zelf geen meester van. Maar er kan een ogenblik komen dat de mensen leren dat je dit gevoel van verbondenheid dat vaak verkeerdelijk ook wel eens als "high zijn" wordt uitgedrukt, wel degelijk bewust kunt krijgen en beheersen. Als je bewust kunt blijven van de werkelijkheid en toch dit gevoel van verbondenheid van energie ed. krijgen. Er zijn mensen op elk niveau die dit proberen. Jammer is daarbij dat voor zo weinigen de geest, de mentale wereld, hierbij belang heeft. Het is de omzetting van hetgeen in de geest bestaat wat de mens denken kan in de praktijk, in een relatie met zijn wereld, waaruit deze nieuwe Orde ontstaan moet. En ik ben ervan overtuigd dat ze zal ontstaan en ik ben ervan overtuigd dat ze niet eens zo ver afdijt als sommigen van U vermoeden. Over enkele honderde jaren zal deze wereld er totaal anders uitzien. Ze zal dan sterk veranderd zijn in klimaat, er zullen, en dat is misschien maar goed, veel meer onzekerheden komen vanuit de natuur, dat helpt de mens om zijn idee van bezit een klein beetje te verliezen en de mensen zullen daarin geestelijk al veel begaafder zijn zoals

dat heet, misschien occult begaafd zegt men daarvoor, wat nu gebeurt is echter nog steeds niet te zien als een werkelijk algeheel vernieuwingsproces. Er is nog deze balans, de balans tussen de orthodoxen en de progressieven, er is het voortdurend tegenover elkaar staan van vormen omdat men nog niet is gekomen tot het aanvaarden van essenties. En juist daarom zijn er voor al die mensen die geen weg meer weten met zichzelf, omdat hun waarde die ze zonder denken altijd maar hebben aangenomen, beginnen te wankelen, zijn er geestelijke centra nodig mensen die in staat zijn om deze wilskracht op te brengen om deze geestelijke kracht vanuit zich uit te doen gaan, om zo die ander te erkennen, te begrijpen en te helpen dat hijzelf leert het antwoord van de wereld zoeken, dat hij leert vanuit zich in die wereld te projekteren dat hij leert zijn persoonlijkheid in die wereld te zetten te leven, en niet alleen maar een reeks van uiterlijke vormen. De nieuwe Orde is in wezen de Orde van de innerlijke mens en daarom zal het gelijktijdig uiterlijk de wereld zijn van zeer weinig normen, zoals men het wel eens zegt met veel ludieke effecten, kortom een wereld die in vele opzichten speels zal aandoen, maar die achter deze schijn van speelsheid een zeer ernstige op geestelijke en mentale waarden gebaseerde menselijke en intermenselijke relatie en zelfrelatie met alle andere bestaan impliceert, een wereld waarin de schijnbare speelsheid en de grote levensvreugde alleen maar een zwakke weerkaatsing zijn van hetgeen er innerlijk wordt ervaren en tot stand gebracht.

Wat gaat U nu doen, gaat U misschien zoeken naar het werkelijke contact met de mensen, de samenwerking met de mensen, het begrip voor de mensen. Zonder veredeling van uw denkbeelden of wat dan ook, gewoon de rauwe werkelijkheid proberen te zien, te begrijpen, gaat U dan misschien ook eens proberen wanneer U werkelijk U concentreert toch niet veel meer kunt beseffen maar ook bereiken dan U dacht. Dat is maar een vraag. Ik kan het voor U niet besluiten, dat moet U zelf doen, maar ik zou zeggen, het is de moeite waard om het te proberen, het is de beste manier om een antwoord te vinden op je vragen. Het is de beste manier om een antwoord te vinden op al die dingen in het leven waar je niet eigenlijk tevreden mee bent, en het is bovenal ook een middel om de zin van je eigen leven niet alleen te begrijpen, ook voor anderen kenbaar te maken. Kortom het is de aanloop naar de eeuwigheid en degenen die er aardigheid in hebben zou ik willen aanraden; U heeft voldoende gegevens, voldoende aanwijzingen probeer een keer want heus U kunt veel meer dan U denkt, maar U krijgt het niet voor niets. U bent veel meer dan U beseft maar dan moet U ook bewust vanuit Uzelf met Uzelf aan Uzelf werken. En uw wereld is heel wat beter en heeft heel wat grotere mogelijkheden dan U denkt zelfs zoals ze nu is, maar dan moet U eerst willen beginnen om die wereld te begrijpen zoals ze is, dan pas zult U het goede daarin vinden.

Ik hoop voor U dat U ergens een verrijking weet te vinden, al is het alleen maar door U niet meer blind te staren op dingen die veel minder belangrijk zijn dan U denkt.